

Augusztus Budán.

Fakul már otthon a Csicsér s a Budvár
S Küküllő habjai hüsen suhannak —
A halk Budán vagyok, mint kósza vendég :
Fedél itten jutott a hontalanának.

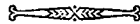
Már lank dtabb, halványabb lett a napfény
S harangszó is sokkalta búsabb este
S a Svábhegy zöld háta mögül — figyeld csak
— Az ősz kopaszon mintha idelesne.

Pedig a Nyár még csókosan nevetgél.
Pompás vagyok, beszélj bohóka költöm . . .
Jaj, csak véletlenül rá ne tipornék
Egy-egy fakó, kimult levélre. ott a földön.

Cigányzene s otromba jazz-band idehallszik
S egymáshoz bujnak édesen a párok —
Nyár, könnyeket rejt sugaras arcod :
Érzem fájón, hogy félig sírva járod.

Augusztus, fonnyadás, drága hónap,
Az Őszt jelented és utána Tél jön.
De már nem félek : van kedvesem, van
Aki szeret hüen, becézve, félőn.

Mihály László.

Myrának.

Tenélküled
Úzött lelkem tán nem is élne :
Tavaszt hoztál, nyarat a télbe.

Tebenned
Csak szeretet s odaadás van,
Több sokkal, mint akárki másban.

Tenálad —
Nincs gazdagabb s pazarabb nálad,
Becéznél mindig s csókot adna ajkad.

Tetőled
Százszor elfutok, én gyöngé féreg
S tehozzád
Bízón, boldogan visszatérek.

Mihály László.